

ถาม - ตอบ

การจัดสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

แก่อีเมลมวลชน ผู้ดำเนินรายการท้องถิ่น หอกระจายข่าวและประชาชนทั่วไป

วันอังคารที่ 20 มิถุนายน 2549

ณ จังหวัดแม่ฮ่องสอน

คำถาม

ในกรณีที่หน่วยราชการที่เราไปขอเอกสารนั้น เราส่งหนังสือไปแล้ว นัดเวลาว่า 7 - 15 วัน แต่หนังสือที่ยื่นส่งไปนั้นไม่ประทับตราของหน่วยงาน ไม่ลงเลขรับ ไม่ลงเวลา มีเพียงแต่เซ็นชื่อข้าง ๆ นั้น เป็นหลักฐานส่วนหนึ่ง เวลาทำเรื่องส่งไปให้คณะกรรมการวินิจฉัยแล้วปรากฏว่าตรงนั้นจะส่งเรื่องกลับมา บอกว่าลายมือที่เซ็นรับนี้ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของราชการจะเป็นลายมือพวกที่มาฝึกงาน หรือเจ้าหน้าที่ชั่วคราว คณะกรรมการจะต้องให้ความรู้กับหน่วยราชการในฐานะที่เป็นผู้รับเอกสารในการที่จะลงเลขรับ ลงเลขที่ เวลา วันที่ และชื่อผู้รับให้ชัดเจนเพื่อเป็นหลักฐานในการที่จะนำไปสู่การวินิจฉัยที่ต้องการ ประการที่ 2 เมื่อคณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์หรือร้องเรียน ถ้าร้องมาก ๆ ก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นนักร้อง ตรงนี้เป็นเรื่องลำบากใจ ผู้นำชุมชนผู้ที่ต้องการความเป็นธรรมก็อยากจะไปร้อง แต่ถ้าร้องมาก ๆ ก็ถูกหาว่าเป็นนักร้องก็เลยไม่อยากร้องก็มี ตรงนี้คณะกรรมการเมื่อรับฟังคำร้องทุกข์แล้วมีระยะเวลา 30 วัน แล้วขยายเป็น 60 วัน ได้ 2 ครั้ง จะมีหรือไม่ ที่ได้รับแล้วปรากฏว่า เอกสารไม่ครบถ้วน เช่น เอกสารลงวันที่รับ เป็นต้น ตรงนี้เป็นเรื่องที่เสียเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่สำนักงานนายกรัฐมนตรีสมควรจะให้กรรมการชุดนี้ทำหนังสือถึงเจ้าหน้าที่สำนักงานฯ เลยว่าเวลาที่เขาร้องทุกข์แต่ละครั้งใช้ระยะเวลาถึง 8 เดือนก็ไม่ได้มีคำตอบ จนกระทั่งเปลี่ยนแปลงจึงจะมีการแจ้งว่าเรื่องนี้ได้รับแล้วได้ส่งให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องได้แก้ไขต่อไปและจากนั้นก็หายเงียบไป 3 ปีสิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่ที่ราชการพึงปฏิบัติในการที่จะต้องทำตามกรอบที่กำหนดตราบไคที่ พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่ศักดิ์สิทธิ์และไม่แข็งแกร่งพอ จะทำให้การทำงานของท่านลำบากใจ ฉะนั้นในการทำการวินิจฉัยเรื่องใด ๆ ก็ตามทำตามทุกระดับ เช่น แบงก์ชาติบอกว่าเอกสารเหล่านี้ออกไม่ได้ ต้องมาดูที่นี้อย่างนี้เป็นต้น กระผมก็มีประสบการณ์ในเรื่องของการขอเอกสารจากศาล ไปขอคำพิพากษาจากศาลฎีกาศาลหนึ่งในเรื่องเกี่ยวกับการเลือกตั้งปรากฏว่าเจ้าหน้าที่บอกว่าคุณไม่ใช่ผู้เสียหายไม่มีส่วนได้ส่วนเสียคุณไม่มีสิทธิที่จะมาขอ จากวันนั้นเป็นต้นมาทำให้ผมต้องดิ้นรนไปเรียน และผมก็ไปถามว่าต้องการเอกสารฉบับนี้เรื่องนี้เพื่อประกอบการพิจารณาการศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์นั้นล่ะศาลถึงจะให้ ต้องหาทางออกโดยวิธีนี้ นั่นเป็นสิ่งที่ผมคิดว่ากฎหมายใด ๆ ที่ออกมาเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและท่านมาเผยแพร่ทั่วไปประเทศ ย่อมเป็นประโยชน์แก่ประชาชน

ผอ.สาร.

ปัญหาที่ท่านถามคือปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ ซึ่งหลายคนเจอแบบนี้ ซึ่งในการรับเรื่องของหน่วยงานของรัฐปกติแล้วจะมีระเบียบของมันอยู่ ในการที่จะต้องประทับตราลับต้องทำอะไร อย่างไร และจะต้องมีการลงเลขที่รับในงานสารบัญ ถ้าเขาไม่ทำท่านแจ้งผู้บังคับบัญชาได้เลยว่าเขาไม่ทำ เพราะตรงจุดนี้ต้องมี

เพื่อมีการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ด้วย ถ้าไม่ดำเนินการก็จะต้องมีการลงโทษทางวินัยเหมือนกัน ซึ่งตรงนี้ทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ตามที่ท่านว่า เราแจ้งผู้บังคับได้เลย

และในกรณีที่ท่านพูดถึงนักร้อง ต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่าหลายท่านทำอย่างนั้นโดยการกลั่นแกล้งกัน แต่หลายท่านทำเพื่อประโยชน์ของชุมชนตนเองหรือทำแทนเพื่อนตัวเองที่ทำไม่เป็น ก็มาช่วยกัน ซึ่งตรงนั้นเราจะดูออกในลักษณะที่ว่าท่านไปขอข้อมูลจากหลาย ๆ หน่วยงานบางหน่วยงานท่านก็จะยื่นขอทุก ๆ อ.บ.ต. เลย เขาก็จะบอกว่าคนนี้เป็นนักร้องไม่ให้ ซึ่งตรงนั้นดิฉันยอมรับอย่างหนึ่งว่าเป็นเรื่องที่เราพยายามเปลี่ยนความคิดของเจ้าหน้าที่ มันเป็นการใช้สิทธิของประชาชนอย่าไปมองว่าเขาขอไปตั้งหลาย อ.บ.ต. นักร้องไม่ให้ความร่วมมือสิ่งเหล่านี้มันไม่สามารถที่จะจัดให้หมดไปเลยคงทำยากแต่เราก็กาลังให้ความรู้ว่ามันเป็นหน้าที่ที่เขาต้องทำ แล้วอย่างเรื่องของระยะเวลาพิจารณานาน ในเรื่องของการพิจารณาถ้าสมมติว่าขอไปแล้วเขาไม่ให้อย่างที่ดิฉันเรียนให้ทราบมันใช้เวลาแค่ 15 วันก็ร้องมาว่าเขาไม่ให้หรือไม่มีคำตอบมา ตรงนั้นคณะกรรมการจะใช้อำนาจตามกฎหมายบังคับให้เขาตอบท่านมา อนุกรรมการทำได้ว่าเขาจะให้หรือไม่ให้ท่าน แต่ถ้าเป็นสมัยก่อนที่ยังไม่ได้ตั้งคณะกรรมการชุดร้องเรียนขึ้นมา กว่าจะเข้าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารก็เป็นเดือนจึงใช้เวลานาน อย่างที่ดิฉันเรียนให้ท่านทราบว่าในระยะแรกของกฎหมายหน่วยงานใช้ระยะเวลา 4 - 5 เดือนก็ไม่ยอมพิจารณา แต่หลายหน่วยงานในขณะนี้ก็ยังทำอย่างนี้อยู่เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะแก้ไขได้นั้น ท่านจะต้องร้องเรียนมาเพราะเราจะไม่รู้เลยว่าท่านมีปัญหาอะไรหรือว่าท่านไปขอข้อมูลที่ไหน ถ้าท่านไม่ร้องเรียนมาตรงนี้ ถ้าประชาชนใช้สิทธิตรงนี้อย่างจริงจัง พอถึงเวลาเมื่อไม่ให้ก็ร้องเรียนมาที่คณะกรรมการจะได้ดำเนินการไป หน่วยงานของรัฐเขาก็จะปรับตัวเอง เพราะไม่อย่างนั้นเขาจะต้องถูกเรียกมาชี้แจงตลอดอยู่ไกลแค่ไหนก็ต้องมาชี้แจงอยู่ได้สุดของประเทศก็ต้องมา มาแค่ถามว่าทำไมไม่ให้ และทำไมไม่ตอบเขา ตอบมาแค่คำ สองคำก็กลับได้ แค่นี้จริง ๆ ถ้าเขามาเขาจะเสียเวลามากและเสียค่าใช้จ่ายมาก ถ้าเขาโดนบ่อย ๆ เขาจะเข็ดเอง เพราะความจริงคณะกรรมการจะต้องบังคับเขาว่าพอมาถึงคณะกรรมการบอกว่าคุณกลับไปทำคำตอบแจ้งคณะกรรมการภายใน 1 สัปดาห์ สัปดาห์หน้าคุณต้องแจ้งคำตอบว่าจะให้หรือไม่ให้ พอเขาแจ้งมามันก่อให้เกิดสิทธิกับประชาชน ถ้าเขาแจ้งมาว่าให้ก็จบไป แต่เขาแจ้งว่าไม่ให้ประชาชนไปอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย ตรงนั้นมันจะเป็นคำตัดสินว่าจะต้องเปิดหรือไม่เปิดประชาชนก็ต้องเข้าใจกระบวนการตรงนี้และพยายามใช้สิทธิ ในเรื่องของคำพิพากษาก็เหมือนกัน ปกติแล้วคำพิพากษาก็จะเผยแพร่อยู่แล้ว ซึ่งพออยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล เราไปยุ่งไม่ได้กฎหมายตัวนี้ไปแตะไม่ได้ในกระบวนการพิจารณาของศาล พอศาลตัดสินเสร็จ คำพิจารณาส่งมาแล้ว เอกสารส่งมาอยู่ที่สำนักงานศาลแล้ว ตรงนี้จะเข้ามาอยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ซึ่งตรงนี้ท่านสามารถใช้สิทธิมาขอได้ แต่การที่จะให้ได้หรือได้มากแค่ไหนจะเป็นอีกเรื่องหนึ่ง อาจจะเปิดเผยได้แค่บางส่วนหรือต้องปิดข้อความ ตรงนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาเอง เพราะฉะนั้นตรงนี้อย่างที่ท่านใช้วิธีของท่านก็เป็นวิธีที่ฉลาดมาก ก็จะต้องขอชมเชย หรือท่านจะใช้วิธีการใช้ พ.ร.บ. ไปขอเลย ที่หลังเจอปัญหาอย่างนี้ใช้ พ.ร.บ. ไปขอได้เลย เพราะท่านคงจะไม่สามารถที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้ตลอดทุกเรื่องก็พยายามใช้ถ้าเจอปัญหาแล้วจะเกิดประโยชน์กับตัวท่านเอง

คำถาม

ผมอยากจะทราบกฎหมายมาตราที่ให้ขึ้นคัตเอาท์ของผู้ที่รับเหมาจะมีมาตราไหนที่บังคับเพื่อให้ประชาชนรับทราบ เพราะว่าในปัจจุบันการประมูลงานในแต่ละท้องที่จะขึ้นคัตเอาท์ก็ต่อเมื่องานเสร็จแล้ว อย่างเช่นศาลากลางในปัจจุบันที่ทำอยู่ทุกวันนี้ไม่มีการขึ้นคัตเอาท์ไม่มีการให้ความรู้หรือข้อมูลอะไรเลยให้กับประชาชน ผมอยากจะทราบว่าที่ศาลากลางเขาทำมันเป็นชื่อโครงการอะไร ทำเพื่ออะไร ใช้งบประมาณจากไหน ใครเป็นผู้ประมูลค่าใช้จ่ายทั่วไป ใครได้รับผลประโยชน์และใช้ระยะเวลาเท่าไร และคงไม่มีใครทราบเพราะที่ศาลากลางไม่มีใครขึ้นมาชี้แจง และผมอยากจะทราบว่ามาตราข้อไหนหรือกฎหมายข้อไหนที่จะบังคับให้ผู้รับเหมาหรือผู้มีผลประโยชน์ขึ้นคัตเอาท์เพื่อให้ทราบว่าเป็นโครงการของใคร ใครได้รับผลประโยชน์ เพื่อจะให้พี่น้องประชาชนของแต่ละท้องที่ได้รู้และรับทราบ

คุณเยี่ยมศักดิ์

มันเป็นสิทธิที่ท่านควรจะได้ทราบแต่ท่านถามเกี่ยวกับกฎหมายเฉพาะกลุ่มผมอาจจะไม่รู้กฎหมายเฉพาะกลุ่ม แต่เข้าใจว่าในเรื่องของการก่อสร้างจะต้องมีหลายกลุ่มเข้ามาเกี่ยวข้อง หน่วยงานจะต้องมีการบังคับไว้ให้ต้องขึ้นป้ายขนาดเท่าไร มีใครเป็นวิศวกรควบคุมดูแลในการก่อสร้าง แต่ก็อาจจะต้องบังคับให้ผู้รับเหมาในการขึ้นป้าย ผมก็ไม่แน่ใจว่าจะมีกฎหมายอะไรควบคุมเพราะบางหน่วยงานก็ขึ้น บางหน่วยงานก็ไม่ขึ้น อันนี้ก็อาจจะต้องกันไปทบทวนตอบในเว็บไซต์ให้

ผอ.สขร.

ต้องขออภัยเพราะในรายละเอียดกฎหมายอื่นเราไม่กล้าตอบไปชัดเจนว่าอยู่ในมาตราไหน เพราะเดี๋ยวเกิดความผิดพลาดขึ้นมา แต่ว่าโดยหลักแล้วสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันมีระเบียบปฏิบัติอยู่ของเทศบาลว่าจะทำอะไรจะต้องประกาศให้ประชาชนทราบ

คุณเยี่ยมศักดิ์

ผมไม่แน่ใจว่าจะมีกฎหมายอะไรบังคับ แต่อาจจะมียอะไรที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย แต่สิ่งที่ท่านขอเหมือนบังคับให้จะต้องมีกฎหมายออกมาเพื่อให้ประชาชนได้ทราบ แต่ถ้าพูดถึงกฎหมายข้อมูลข่าวสารท่านมีสิทธิรู้โดยใช้สิทธิขอจากหน่วยงานไหนที่มีการจ้างทำโครงการท่านก็ไปขอรายละเอียดได้

ผอ.สขร.

ถ้าท่านอยากรู้ให้ชัดเจนให้ท่านทึ่งเบอร์โทรที่ติดต่อและที่อยู่ไว้ให้เราด้วย เดี่ยวเราจะทำการค้นข้อเท็จจริงและจะรายงานให้ท่านทราบ เพราะเป็นคำถามที่มีประโยชน์กับพี่น้องประชาชนทุกคนที่อยากจะทราบในเรื่องนี้ด้วยเพราะในท้องถิ่นเรามีส่วนได้เสียได้ด้วย

พันตำรวจโท วรวัฑ

เราสามารถรู้สิทธิได้เต็มที่เพราะท่านคือเจ้าของสิทธิ เจ้าของประเทศที่สามารถใช้สิทธิได้โดยตรง

คำถาม

เป็นไปได้หรือไม่หากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผย แต่ศาลปกครองหรือศาลอาญามีคำพิพากษาไม่ให้เปิดเผยและผลจะเป็นอย่างไร

คุณเยี่ยมศักดิ์

เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยพิจารณาออกมาตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วก็จะถือว่าเป็นที่สุด ศาลจะมาดูแลว่าเรามีขั้นตอนการพิจารณาถูกต้องไหม กระบวนการวินิจฉัยตรงตามขั้นตอนการรับเรื่องไหม มีองค์ประกอบครบถ้วนไหม ถ้าเขาเห็นว่าขั้นตอนต่าง ๆ ไม่ดำเนินการไปตามขั้นตอนก็ไปทำใหม่ เพราะฉะนั้นประเด็นแบบนี้มีโอกาสเกิดขึ้นนั้นไม่มี

ผอ.สขร.

เพราะว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยเป็นที่สุดในฝ่ายบริหาร ทางศาลเขาดูก็จะดูในเรื่องของขบวนการพิจารณาตามกฎหมายของคณะกรรมการว่าถูกต้องหรือไม่เท่านั้น ศาลคงไม่พิจารณาว่าคณะกรรมการใช้ดุลพินิจอันนี้มันถูกต้องไหม เพราะเป็นเอกสารที่ว่าจะต้องเปิดหรือไม่เปิดศาลจะไม่เข้าไปยุ่ง ตรงนี้จะเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

คุณเยี่ยมศักดิ์

มีตัวอย่าง คำวินิจฉัยการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นการที่คณะกรรมการวินิจฉัยพิจารณาแล้วให้เปิดแต่การรถไฟฯ ไม่เปิด การรถไฟฯ จึงไปฟ้องศาลปกครองและศาลปกครองไม่รับฟัง โดยสรุปแล้วหน่วยงานของรัฐจะมาฟ้องกรรมการวินิจฉัยไม่ได้ ศาลก็ได้มาทบทวนดุลพินิจถือว่าคำวินิจฉัยเป็นที่สิ้นสุด ก็เป็นหลักประกันได้ว่าคำวินิจฉัยเป็นที่สิ้นสุด หน่วยงานของรัฐจะฟ้องไม่ได้ ลักษณะนี้จะมีมติ ค.ร.ม. ว่าห้ามหน่วยงานของรัฐที่ได้รับคำวินิจฉัยห้ามฟ้องกรรมการวินิจฉัย เพราะการฟ้องศาลอาญา ฟ้องศาลปกครอง ไม่สามารถที่จะฟ้องกรรมการวินิจฉัย อันนี้ก็เป็นหลักประกันที่ว่าหน่วยงานจะปฏิเสธไม่ได้เมื่อกรรมการวินิจฉัยให้เปิดจะต้องเปิดอย่างเดียว ไม่เปิดหัวหน้าหน่วยงานโดนแน่ สำหรับประชาชนถ้ากรรมการวินิจฉัยแล้วยังมีบางหน่วยงานอุทธรณ์เข้ามา ท่านมีสิทธิที่จะไปฟ้องศาลปกครองให้พิจารณาใหม่ได้

ผอ.สขร.

ถ้าประชาชนไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยที่สั่งไม่เปิดเผยข้อมูลตามหน่วยงาน ท่านไปฟ้องศาลปกครองได้ แต่ไม่ได้หมายความว่า ท่านไปฟ้องหรือไปเพิกถอน ศาลปกครองจะไม่ดูตรงนั้น เขาจะดูขั้นตอนก่อนว่าถูกต้องไหมตามกฎหมาย ถ้าถูกต้องแล้วศาลก็จะยืนตามนั้น จะไม่เข้าไปดูถึงดุลพินิจ เรื่องของการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผย ตอนนี้มีคนมาฟ้องคณะกรรมการว่าสั่งไม่เปิดทำให้เขาเสียหาย ศาลไม่ได้ไปดูตรงคำวินิจฉัยศาลมาดูแลว่าคณะกรรมการทำครบถ้วนไหมมีการเรียกเอกสารมาดูไหม มีการเชิญมาชี้แจง หรือเปล่าตามกระบวนการการอุทธรณ์ ดูตรงนั้นถ้าตรงนั้นครบถ้วนก็ต้องเป็นไปตามคณะกรรมการวินิจฉัย

คำถาม

ถ้าประชาชนไปขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานที่เราอยากจะได้ข่าวสารนั้น ทางหน่วยงานที่เราไปขอทราบข้อมูลข่าวสารเขาปฏิเสธไม่มาชี้แจง เราอุทธรณ์ไปที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารแล้ว เขาก็

ยังไม่ไปชี้แจงอันนี้ตัวหน่วยงานที่เราไปขอ เขาจะมีความผิดตามกฎหมายหรือไม่ อันนี้หลายคนก็จะสงสัยว่าเราไปร้องแล้ว อุทธรณ์แล้ว คุณจะเอาความผิดอะไรมา จะถูกดำเนินคดีทางอาญาไหม

คุณเยี่ยมศักดิ์

ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารตามมาตรา 40 กำหนดว่าถ้าไม่มาตามคำเรียกของคณะกรรมการ มีความผิดทั้งจำและปรับ เป็นหลักประกันที่หน่วยงานของรัฐกำกับภายใต้ของหน่วยงานรัฐบาล ถ้าจะปฏิเสธโต้แย้งก็จะเป็นเฉพาะส่วนบุคคล เช่น พวก ป.ป.ช. องค์การอิสระที่ปฏิเสธได้

ผอ.สขร.

ท่านอาจจะงงว่าทำไมพวกนี้ปฏิเสธได้ เพราะว่ามันมีมูลความไม่ชัดเจนในข้อกฎหมายอยู่ว่า องค์การพวกนี้อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ หรือไม่ ซึ่งในความคิดเห็นของคณะกรรมการวินิจฉัยที่มีการพิจารณาข้อกฎหมาย ในกระบวนการทำงานอิสระพวกนี้เป็นไปตามที่กฎหมายเขากำหนดต้องให้อิสระเขา แต่เมื่อพิจารณาเสร็จแล้วผลหรือข้อมูลที่ออกมามันอยู่ภายใต้สำนักงานเลขฯ ขององค์การพวกนี้จะอยู่ภายใต้ พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ ซึ่งจะต้องเปิดเผยตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยมีคำสั่งให้เปิดเผย แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่ที่ว่าเขาบอกว่าเขาเป็นองค์การอิสระ แต่คำว่าอิสระนี้นักกฎหมายหลายคนก็ถือว่าเป็นอิสระในเรื่องของการบริหารงานแต่ไม่ได้เป็นอิสระจากกฎหมายอื่น

พันตำรวจโท วรวัฑ

ระหว่างที่รอคำถามผมมีตัวอย่างเรื่องที่เกิดขึ้นในการดำเนินการเรื่องร้องเรียน มีกรณีการขอข้อมูลจากหน่วยงาน หน่วยงานก็แจ้งตอบกลับไปยังผู้ขอว่ากรณีดังกล่าวอยู่ในหลักของการพิจารณาได้ผลอย่างไรแล้วจะแจ้งให้ทราบ ผ่านไปเป็นเดือน - 3 เดือน ก็มาใช้สิทธิร้องเรียนคณะกรรมการพิจารณาว่ากรณีที่หน่วยงานแจ้งว่าอยู่ในระหว่างการพิจารณายังไม่สามารถเปิดเผยได้เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วจะทำการเปิดเผยให้ทราบต่อไป นั่นคือการปฏิเสธแล้วท่านสามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้เพราะเคยมีโต้แย้งว่าถ้าการพิจารณาบางเรื่อง เช่น การประกวดราคา สอบราคาก็ดี พอพิจารณาเสร็จออกคำสั่งในการรับดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเลย ผู้ประกวดรายอื่นก็เสียสิทธิแพ้ไปเลย ควรจะได้ข้อมูลเพื่อยุติการพิจารณาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมได้ เท่ากับว่าตอนนี้ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ ถือว่าเป็นการปฏิเสธ เราสามารถใช้สิทธิในการอุทธรณ์ได้เลยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าดำเนินการข้อมูลได้ เป็นการปฏิเสธแล้วเราสามารถที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ได้เลยไม่ใช่การดำเนินการเสร็จแล้วจึงจะได้ข้อมูลเราต้องการข้อมูลการดำเนินการไม่ว่าเวลาไหนก็ได้ แต่จะต้องดูที่ความเหมาะสมของกรรมการวินิจฉัยพิจารณาอีกทีว่าจะให้หรือไม่ให้ ถ้ามีการปฏิเสธดังกล่าว

คำถาม

เกี่ยวกับหน่วยราชการซึ่งบางครั้งชาวบ้าน ชาวเขา นั่งรถลงเรือไปสถานที่ราชการ เขาบอกว่าข้อมูลข่าวสารยังไม่อยู่ เจ้าหน้าที่ไม่ว่างเจ้าหน้าที่ติดราชการสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทุกชั่วร้อนเดือดร้อนชาวบ้านที่อยู่ห่างไกล เมื่อมาแล้วเสียค่ารถไปกลับไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่แท้จริง ตรงนี้ผมขอฝากในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าหน้าที่ พ.ร.บ. ตรงนี้อาจจะยากหน่อย

พันตำรวจโท วัชร

เรื่องที่ว่าเมื่อชาวบ้านมาใช้สิทธิแล้วหน่วยงานของรัฐไม่ค่อยให้บริการประชาชน อันนี้ก็ขอความกรุณาในการใช้สิทธิร้องเรียน เพื่อให้เจ้าหน้าที่เหล่านั้นได้สำนึกว่าในการที่เขให้บริการประชาชนในขณะนั้นกับการที่จะต้องมาชี้แจงที่สำนักงานฯ อันไหนจะสะดวกกว่ากัน ชาวเขาชาวคอยเขามาใช้สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเขา ไม่ให้ความสะดวกและการบริการแก่ประชาชน เจ้าหน้าที่ที่ท้องที่อย่าคิดว่าเขาสบาย ถ้ามีความกรุณาในการใช้สิทธิร้องเรียน เพื่อให้เจ้าหน้าที่เหล่านั้นได้สำนึกว่าในการที่เขให้บริการประชาชนในขณะนั้น ถ้าใช้สิทธินี้ผมรู้ว่าเขาต้องรู้ว่าจะต้องทำอะไร ก็ขอให้ใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการด้วย

คุณเยี่ยมศักดิ์

ความรู้ที่ท่านได้รับวันนี้ไปอ่านเพิ่มเติมขยายผล ให้เพื่อนบ้าน เครือญาติได้ทราบว่ามีอะไรบ้าง เพื่อเป็นประโยชน์สุขกับตัวท่านเองต่อประชาชน และประเทศชาติ

ผอ.สขร.

ต้องขอบคุณทุกท่านที่ได้มาสมมนาในวันนี้ เมื่อได้รับความรู้ในวันนี้ช่วยกันนำไปเผยแพร่ด้วยนะค่ะ ต้องขอขอบพระคุณค่ะ